

вѣ.” 1) Въ сѣщій-тѣ вѣкѣ Оригенъ казува: “Тѣло-то Христово е прѣобразователно и знаменователно,” т. е. образъ и знакъ. 2) На друго мѣсто сѣщій-тѣ казува: “Както онова, което влази въ уста-та не *осквърнява* челоуѣка, както мыслятъ еврей-тѣ, така нищо що влазя въ уста-та не *освящава* челоуѣка, както мыслятъ прости-тѣ за хлѣбъ-тѣ отъ причащението. Земной-тѣ хлѣбъ не различава въ нищо отъ други ястія. 3) Въ четвъртый-тѣ вѣкѣ Евсевій Кесарійскій казува: “Хлѣбъ-тѣ и вино-то сѣ *знакове* на тѣло-то и кръвъ-тѣ Христовѣ.” 4) Григорій Назіанскій казува: “Причащението е пьрвъ образъ на голѣмы-тѣ таинства на жьртвѣ-тѣ Христовѣ, (τῶν μεγάλων μυστηρίων ἀντίτυπον) 5) и образъ на жьртвѣ-тѣ чрѣзъ коѣто челоуѣчскій-тѣ родъ ся спасава. (Τύπος τῆς ἐμῆς σωτηρίας). 6) Св. Златоустъ ясно казува: “*Естество то на хлѣбъ-то останува*” (natura panis in ipso permansit.) 7) И Св.

---

1) Киприанъ писмо 63.

2) “Τὸ σῶμα τυπικὸν καὶ συμβολικόν.” Neander vol. I. Page 648.

3) Оригенъ. Тълкованіе на Іоанна Томъ 32 § 16. и тълкованіе на Мат. стр. 838. Neander vol. I. Page 649.

4) Demonstrat. Evangel. lib. I Chap. 10 f. 39.

5) Oration I f. 38.

6) Oration XVII f. 373.

7) Chrysostom. Ep. ed. Caesarium. Giesler vol. I. Page 395 Note.